

13 juli 2019 – De Blauwe Kamer bij Wageningen (4,5 km)

Zaterdagmorgen 13 juli vertrokken we met zestien enthousiaste vogelaars naar natuurgebied De Blauwe Kamer bij Rhenen/Wageningen. Wat zou het weer doen, zou het droog blijven?? Onderweg, het is een uurtje rijden, hadden we diverse regenbuitjes maar eenmaal aangekomen op het parkeerterrein was het droog. Voor de zekerheid toch maar een regenjasje meegenomen.

In natuurgebied de Blauwe Kamer heeft het water van de Neder-Rijn vrij spel. De zomerdijk is in 1992 afgegraven, zodat het gebied regelmatig overstroomt. De natuur in de Blauwe Kamer is dankzij de overstromingen voortdurend in beweging en ontwikkeling. De dynamiek van de rivier zorgt voor hoogteverschillen en trekt bijzondere planten en dieren aan. Bloemrijke vegetaties geven de Blauwe Kamer kleur. Op diverse plaatsen groeit wilgenbos en zijn moerassen ontstaan. Een van de wilgenbossen herbergt een grote kolonie lepelaars, een van de ruim

70 soorten broedvogels die het gebied rijk is. De flora is rijk en bestaat soms uit soorten die voorheen niet uit het riviergebied bekend waren, zoals het fraai duizendguldenkruid. Ook de bever voelt zich in de Blauwe Kamer thuis. Voor vogelliefhebbers is de Blauwe Kamer een waar paradijs. De vogelkijkhut biedt uitzicht over het vogelrustgebied. Regelmatig laten lepelaars, zilverreigers en aalscholvers zich zien.

Bij het begin van de wandeling keken we uit over de bloemrijke velden aan de uiterwaarden van de Neder-Rijn bij het pontje van Opheusden. We hebben hier een kwartier staan kijken en luisteren van al het moois wat onze natuur ons te bieden had. Achtereenvolgens waren het houtduif, huismussen, blauwe

reiger, vele putters, een tweetal bosrietzangers, vlogen een viertal lepelaars over, ekster, scholekster, nijlgans, kokmeeuw en aalscholver die de revue passerden. In het bloemrijke veld voor ons hadden we het zicht op een mannetje fazant waar even later ook het vrouwtje zich liet zien met haar jongen, hoorden we eerst de grote bonte specht die zich toch nog liet zien in een oude kale boom, zagen we nog groenlingen, boerenzwaluwen en een enkele ringmus. We konden hier nog wel even staan genieten van de mooie vogelzang maar besloten toch maar dat we verder gingen met onze wandeling.

Ook toen we onze wandeling voortzette moesten we steeds stoppen om de mooie vogels, die ook hier in de uiterwaarden te horen en te zien waren, te aanschouwen. Grasmussen, merels, tuinfluiter, spotvogel met zijn elastiek geluidje en ook hier de bosrietzangers, zat er een kleine mantelmeeuw op een boeimarkeringspaal, hoorden we de tjiftjaf, zagen we koolmees, kneuen, Vlaamse gaaien, roodborst en een aantal zanglijsters. Boven ons cirkelden een groot aantal gierzwaluwen, zong de fitis zijn bekende lied maar ook de zwartkop en de tjiftjaf. We waren aangekomen bij de grote vlonder met uitzicht over een grote plas met links van ons een

open gebied waar de galloways graasden. Een galloway is een hoornloos, meestal zwart behaard runderras dat oorspronkelijk uit het zuidwesten van Schotland komt. Galloways worden vaak in natuurgebieden ingezet als grote grazers. Ze hebben weinig zorg nodig en zijn niet agressief. Op de plas voor ons zagen we meerkoet, wilde eend, witte kwikstaart, futen en kieviten. Omdat het weer goed opklaarde ging hier menig jasje terug in de rugzak. Vanaf hier hadden we de mogelijkheid om via een

vlonderpad een vogelkijkhut te bezoeken wat wij als vogelaars uiteraard deden, ook omdat vanuit die vogelkijkhut zicht was op een lepelaarskolonie welke daar jaarlijks broedt. En dat klopte..... We zagen vele lepelaars, aalscholvers en vloog snel een ijsvogel voorbij. Omdat we hier volop ruimte hadden gebruikte we de hut om van onze meegebrachte koffie te genieten, maar ook om de tijd te nemen om van al dat moois te genieten. In de verte zagen we nog een grote zilverreiger, zwarte kraai en zag Fia plots een kwak aan komen vliegen die bij de lepelaars ging zitten. Dat was een mooie zeldzame waarneming want zo dikwijls zie je die niet en zelfs velen van ons hadden er nog nooit een gezien.

De kwak is een koloniebroeder van uitgestrekte moerasgebieden. Nederland ligt aan de noordgrens van het verspreidingsgebied. De vogels foerageren vooral 's nachts. Hoewel kwakken op het eerste gezicht opvallende vogels lijken, valt het zeker niet mee er een te zien door hun nachtelijke en verborgen levenswijze.

Na ruim drie kwartier van al dat moois genoten te hebben in de kijkhut gingen we toch verder op pad en kwamen nu in een bosrijk gebied. Zachthout-ooibos van wilgen en populieren ontstaat door aanspoeling en uitzaaing. Door de nabijheid van loofbossen op de nabije Grebbeberg wordt ook de ontwikkeling het in

Nederland zeer zeldzaam geworden hardhout-oobos gestimuleerd. In de Blauwe Kamer zijn zaailingen van es en eik waargenomen. Door de relatief lage graasdruk, ontwikkelen die boompjes zich voorspoedig.

In een bosgebiedje hoor je ook weer andere vogelsoorten zoals zwartkop, winterkoning, roodborst, fitis en tjiftjafs. Omdat in dit gebied vroeger een steenfabriek heeft gestaan waar de resten nog zichtbaar van waren, zagen we ook nog een vrouwtje zwarte roodstaart en hoorden we ook nog de groene specht die we eerder dachten voorbij te zien vliegen. Nadat we door dit bosje gelopen waren hadden we nog uitzicht op een waterpartij waar we nog wel de karekiet zijn zang liet horen maar zich niet liet zien. Achter deze plas was ook een kudde konikpaarden aanwezig welke ook in dit gebied grazen. Het pad voerde ons terug naar de uiterwaarden, onderweg, vlak naast het pad, vlogen nog enkele jonge fazanten op en een enkeling dacht dat er ook jonge patrijzen bij waren. Een buizerd vloog nog over en aangekomen aan de uiterwaarden zagen we nog visdief en een oeverloper. We komen dan toch aan het einde van deze wandeling door een mooi natuurgebied en gingen als afsluiting van de wandeling nog van een kop koffie met een lekker stukje gebak genieten bij het aanwezige restaurant.

Al met al weer genoten van een mooie wandeling met als klap op de vuurpijl de waarneming van een kwak en zes en veertig andere vogelsoorten. Eenieder weer bedankt voor de gezelligheid en samen leren we van elkander, want de een weet dit over wat we zien en de ander weer dat en dat is een van de kernwaarden van Ken en Geniet.

Leo Reijnierse, coördinator VWG Ken en Geniet